УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Туренка Іллі Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
21 жовтня 2026 року
№ 292-2(I)/2026

Справа № 3-221/2026(462/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Грищук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Туренка Іллі Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Грищук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Туренко І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 55, частині першій статті 57, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення пункту 3

частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Пунктом 3 частини другої статті 361 Кодексу визначено, що підставами для перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами є „скасування судового рішення, яке стало підставою для ухвалення судового рішення, яке підлягає перегляду".

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Туренко І.В. звернувся до Одеського окружного адміністративного суду з позовом до Херсонського обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки про визнання протиправними та скасування довідок про розмір його грошового забезпечення для перерахунку пенсії, визнання протиправними дій щодо їх надання Головному управлінню Пенсійного фонду України в Херсонській області, зобов'язання відкликати зазначені довідки, скласти нові та надати їх для перерахунку пенсії.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 11 лютого 2025 року позов Туренка І.В. задовольнив частково.

П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 23 жовтня 2025 року апеляційну скаргу Херсонського обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки задовольнив частково, змінив рішення суду першої інстанції в частині визначення переліку видів грошового забезпечення та порядку обчислення їх розмірів для перерахунку пенсії Туренка І.В.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 26 листопада 2025 року на підставі пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Туренка І.В. на постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 23 жовтня 2025 року, оскільки вказане судове рішення не підлягає касаційному оскарженню.

Туренко І.В. 21 березня 2026 року звернувся до П'ятого апеляційного адміністративного суду із заявою про перегляд постанови цього суду від 23 жовтня 2025 року за нововиявленими обставинами на підставі пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу, у якій зазначив, що Верховний Суд у складі судової палати з розгляду справ щодо захисту соціальних прав Касаційного адміністративного суду постановою від 17 лютого 2026 року у справі № 520/5814/24 відступив від раніше сформульованих висновків щодо застосування норм права, на яких, на його переконання, ґрунтувалася постанова суду апеляційної інстанції, яку він вважає підставою для перегляду за нововиявленими обставинами.

П'ятий апеляційний адміністративний суд ухвалою від 13 квітня 2026 року заяву Туренка І.В. про перегляд за виключними обставинами постанови цього суду від 23 жовтня 2025 року залишив без задоволення, а зазначену постанову – в силі.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 25 травня 2026 року на підставі пункту 5 частини першої, частини другої статті 333 Кодексу відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Туренка І.В. на ухвалу П'ятого апеляційного адміністративного суду від 13 квітня 2026 року, визнавши касаційну скаргу необґрунтованою. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду погодився з висновком суду апеляційної інстанції про те, що наведені Туренком І.В. обставини не є нововиявленими у розумінні пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу, та зазначив, що правильність застосування судом апеляційної інстанції вказаних положень Кодексу є очевидною.

Туренко І.В. вважає, що оспорювані положення Кодексу не відповідають принципу верховенства права в аспекті вимоги юридичної визначеності, закріпленому в частині першій статті 8 Конституції України, порушують його право на судовий захист, гарантоване частиною першою статті 55 Конституції України, право знати свої права і обов'язки, передбачене частиною першою статті 57 Конституції України, а також не відповідають засаді рівності усіх

учасників судового процесу перед законом і судом, визначеній пунктом 1 частини другої статті 129 Конституції України.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За Основним Законом України кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених Конституцією України, та у порядку, визначеному законом (частина четверта статті 55); Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151^1).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (абзац перший частини першої, частина четверта статті 77).

3.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Туренко І.В., твердячи про невідповідність Конституції України положень пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу, фактично висловлює незгоду із тлумаченням та застосуванням судами оспорюваних положень Кодексу у його справі, наводить власне розуміння їх змісту та вважає необґрунтованою відмову в перегляді судового рішення за нововиявленими обставинами, оскільки, на його переконання, відступ Верховного Суду в іншій справі від раніше сформульованих правових висновків є підставою для такого перегляду.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що незгода із судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень) [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 24 червня 2019 року № 40-у(II)/2019, від 23 лютого 2022 року № 5-у(II)/2022].

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував тверджень щодо невідповідності Конституції України положень пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу та не довів, яким чином їх застосування в остаточному судовому рішенні в його справі призвело до порушення гарантованих йому Конституцією України прав.

З огляду на наведене Туренко І.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України", що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151^1, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України", відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Туренка Іллі Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

Секретаріат Конституційного Суду України № 1

ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ